

Национален парк „Рила“

Паркът е обявен на 24 февруари 1992 година, като народен, с цел да се запазят естествени комплекси от саморегулиращи се екосистеми и присъщото им видово разнообразие, местообитания на редки и застрашени видове и съобщества, характерни и забележителни пейзажи и обекти на неживата природа, имащи световно значение за науката и културата. Общата на парка е площ 107 923,7 ха. На 15 октомври 1999 година е прекатегоризиран в национален, с площ 81 046,0 ха. Една част от него е прекатегоризирана в Природен парк “Рилски манастир”.

Национален парк “Рила” е разположен в Рила планина в западната част на България. Паркът включва безлесните части по билото на планината и част от горските иглолистни комплекси под него в четирите главни дяла на планината: Източен, Среден, Югозападен и Североизточен, съставляващи около 30 % от целия планински масив. Средната височина на върховете от основните била е около 2700 м, с най-високия връх в страната и Балканския полуостров – Мусала (2925 м).

Национален парк “Рила” е най-големият национален парк в България и един от най-големите европейски паркове. Общата площ на парка е 81 046,0 ха, от които 53 481,0 ха горски фонд и 27 565,0 ха високопланински пасища и ливади. В площта на защитената територия се включват безлесните части по билото на планината, над горната граница на гората, които имат субалпийски характер и лежащия непосредствено под него пояс от иглолистни и иглолистно-широколистни гори. Тук са обхванати най-защитените от въздействието на човешката дейност части от планината. Тук има около 100 върха с надморска височина над 2000 м. Сегашният алпийски релеф се е формирал след Вюрмското заледяване. Наследство от този период са над 120 ледникови езера, разположени на групи във високопланинските части на речните басейни. От езерата най-дълбокото е Окоето (37,5 м), най-голямо е Смядливото езеро (212 дка), най-високо разположено е Леденото езеро (2709 м) и най-дългото е Близнака. От парка водят началото си три от най-пълноводните и дълги реки на Балканския полуостров – Искър, Марица и Места.

В парка са включени 4 резервата – “Парангалица”, обявен през 1933 година, “Централен Рилски резерват”, “Ибър” и “Скакавица”. Те са защитени

територии от първа категория, които са образци от естествени екосистеми, с характерни и забележителни диви растителни и животински видове и местообитанията им. Резерватите в парка са част от развитието на мрежата на представителни за България и Европа екосистеми и застрашени местообитания. Те заемат 20 % от площта на парка.

На територията на НП “Рила” са обявени следните природни забележителности: водопад “Скакавица” (община Сапарева баня), водопад “Самоковището” (с. Бистрица, община Дупница) и водопад “Скакавец” (община Самоков) – естествени водопади, представляващи интерес за туризма и науката; вековно дърво “Змиевиден смърч” (община Самоков); “Морена” (с. Бистрица, община Дупница) – кът от парка, отличаващ се със своята научна, културна и естетична стойност; “Урдини езера” (с. Говедарци, община Самоков) – уникален за страната минералогичен комплекс, включващ нови за световната наука минерали, алпийска растителност с находища на голям брой редки и застрашени видове, и реликтна ледникова хидрофауна в Рила планина.

Източник: [Асоциация на парковете в България](#)